

[Drachmann.]

var Englænder, vilde han gennemføre det og det; men i alt Fald, det Tankeeksperiment, han opstillede, var lidet heldigt. Men ogsaa Bemærkninger fra anden Side gør, at jeg tror, at vi nu er i en Situation, hvor vi maa klare os den Kendsgerning, at har vi Brug for andre Landes Varer, saa har disse Lande saa sandt ogsaa Brug for vore. Det er gaaet lidt for meget af Minde, ikke mindst i det danske Landbrug. Finland, Sverige og andre Lande eksporterer meget aktuelt nyttige Raaprodukter, Raavarer og Raagemner til Krigens, til Mars's Omraade; men jeg tror nu alligevel, at selv om man vil sige nok saa meget: Kanoner eller Smør, saa vil Løsenet stadig væk vise sig at være: Kanoner og Smør. Derfor burde vi have mindst lige saa stærke Standpunkter og lige saa heldige Resultater som andre Lande, der er i Besiddelse af de oplagte Ammunitionsraastoffer.

Skulde jeg ganske kort udtrykke min Opfattelse af Resultatet af den Handelspolitik, der har været ført, og som altsaa er blevet ødelagt, fordi den er startet for sent, og ogsaa er blevet ødelagt af et Mindreværds-kompleks, der er lidet heldigt i det danske Landbrug, hvor det modsatte burde være Tilfældet, er det den, at vi faar alt for lidt for vore Varer ude omkring i Forhold til, hvad det paagældende Udland har Brug for. Naar man, rent bortset fra Toldbyrder o. s. v., der møder os i England, som jo ikke har givet Venstreteoriene Ret, ser, hvorledes Udlandet sælger vore Varer videre til de 3-dobbelte Priser af, hvad vi selv opnaar, saa er det ikke noget flatterende Billede for dansk Forretningsdygtighed. Moderne Handelspolitik kan og skal med de Systemer, der hersker, med de Magter, der ogsaa hersker, ikke føres hverken præget af Frygt, Ydmyghed eller Kryberi over for Modparten, men i en rolig Bevidsthed og Vurdering af vore egne Midlers Værdi, jeg kan godt sige: Uundværlighed, og hvis det var Aanden, der beherskede Handelsforhandlingerne og Landbrugsorganisationerne, vilde være meget vundet. Det, tror jeg, er det vigtigste, der kan siges med Hensyn til vore Handelsforbindelser og om Indvirkningen paa Landbruget, at det faar for lidt for vore Varer i Forhold til deres Værdi, og det er dette, der er Ulykken i Situationen nu.

Jeg skal saa slutte med, hvis det er gaaet det høje Ting af Minde, at anbefale selve Forslaget om Ratifikation til Vedtagelse, idet jeg nok tør sige, at jeg tror, at ingen af os undtagen de mest dramatiske,

saasom det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, i Øjeblikket tør gaa ind for at afskaffe eller svække den dansk-engelske Traktat, der er Nøglestillingen i hele vor Handelspolitik og hele vor Økonomi.

Knud Kristensen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at han holdt jo den Tale, som han stort set har holdt mange Gange, om alle de Fejl, vi har begaaet i Begyndelsen af 20erne, og lagde Ansvaret herfor først og fremmest paa Venstre og paa Landbruget. Jeg synes ikke, det er meget interessant for den politiske Gerning i Dag at vide, hvad man skulde have gjort i 1920, men for øvrigt vil jeg sige, at jeg synes, Erfaringerne viser, hvad vi ogsaa dengang sagde, at i en aktiv Handelspolitik, hvor vort Land skal forhandle direkte med de enkelte Lande, der vil Danmark som det lille Land, det er, altid komme til at staa svagt, og selv om man nu kan sige, at Handelsforhandlingerne er ført eller ikke er ført paa det rigtige Grundlag, saa er det efter min Opfattelse dog en Kendsgerning, at i saadanne Forhandlinger vil de smaa Lande som næsten i alle Forhandlinger, hvor de staaar over for en Stormagt, altid staa svagt. Derfor er det min Mening, at det har været et Held for os, at vi saa sent er kommet ind i disse aktive Handelsforhandlinger, først da vi blev tvunget til det. Det er ikke noget, vi skal søge at eftertrægte. Det er noget, vi skal søge at komme ind i saa sent som muligt og ud af saa hurtigt som muligt, for i den Forhandling vil vi altid være de smaa.

Dernæst skal jeg sige til den højtærede Udenrigsminister og Regeringspartiernes Ordførere, at det, de sagde, var jo nogenlunde det samme, som vi hører næsten hver Dag: Hvis Venstre forfægter sin Opfattelse, hvis den ikke betragter det, som Regeringen anser for at være det rette, for at være det rigtige, saa varetager den ikke Fællesinteresser, saa er det Agitation, saa er det Særinteresser, og ikke noget, der er gavnligt for Land og Folk. Jeg tilstaar, at jeg bliver noget irriteret over den Form for Agitation, at alt, hvad vi fremfører, er skadeligt for Landet, men alt, hvad de Herrer siger, og den Politik, de fører, tjener Land og Folk. Kunde vi ikke blive enige om, at vi her staaar og forfægter hver sine Opfattelser, ud fra hvilke vi mener at kunne tjene det fælles Samfunds Bedste. Paa det Grundlag ønsker jeg at diskutere. Jeg respekterer de Herrer's Opfattelse, selv om jeg anser den for at være fuldkommen forkert, men jeg forlanger, naar jeg fremsætter